

ዳኞች፡- ተሻገር ገ/ሥላሴ
አልማው ወሌ
ዓሊ መሐመድ
ረታ ቶሎሳ
ሙስጠፋ አህመድ

አመልካች፡- ዋሊያ የቆዳ ማለስላሽ ፋብሪካ ኃ/የተ/የግ/ማህበር - ጠበቃ አቶ አይሸሹም መድፉ በመዝገብ ቤት
አስማለሁ በማለታቸው ዛሬ አልቀረቡም

ተጠሪዎች፡- አቶ ደረጀ ውለታው - ተጠሪም በተመሳሳይ ምክንያት አልቀረቡም

መዝገቡ ተመርምሮ ተከታዩ ፍርድ ተሰጥቷል።

ፍ ር ድ

ጉዳዩ አንድ ሠራተኛ በስራ ላይ እያለ ለደረሰ የአካል ጉዳት ካሳ ክፍያ እንዲከፈለው በአዋጅ ቁ. 377/96 አንቀጽ 96(1) አግባብ አሰሪውን ያለጥፋት በስራ ክርክር ችሎት ከሰና አስፈርዶ ክፍያውን ከተቀበለ በኋላ በዚያው ጉዳት የአሰሪውን ጥፋት መነሻ በማድረግ የጉዳት ካሳ ክፍያ ከውል ውጪ ባለው ህግ ድንጋጌዎች መሰረት በተጨማሪ እንዲከፈለው በፍ/ብሔር ችሎት ክስ ለማቅረብ የሚያስችል የህግ አግባብ መኖር አለመኖሩን የሚመለከት ነው። ክርክሩ የተጀመረው በፌዴራሉ መ/ደ/ፍ/ቤት ሲሆን የአሁኑ ተጠሪ ከሳሽ አመልካች ደግሞ ተከላሽ በመሆን ነበር። የተጠሪ ክስ ይዘትም በአመልካች ድርጅት ውስጥ ተቀጥሮ በመስራት ላይ እያለ አራት የቀኝ እጅ ጣቶች እና ሦስት የግራ እጅ ጣቶች በማሸን የመቆረጥ የአካል ጉዳት እንደደረሰበትና ጉዳቱም የደረሰው በአሰሪው ጥፋት መሆኑን በመግለፅ እና በዚህ ምክንያት ሊከፈለው የሚገባው የጉዳትና ሞራል ካሳ ክፍያ በድምሩ ብር 335,680 አመልካች እንዲከፍለው እንዲወሰንለት ዳኝነት መጠየቁን የሚያሳይ ነው። አመልካችም ቀርቦ ለክሱ በሰጠው መልስ ተጠሪ አሁን ክስ ባቀረቡበት የአካል ጉዳት ካሳ ክፍያ ከዚህ ቀደም በአዋጅ ቁ. 377/96 አንቀጽ 96(1)፣ 97 እና 109 ድንጋጌዎች መሰረት በስራ ክርክር ችሎት ክስ አቅርቦና በዚሁ መሰረት ብር 24,000 አስፈርዶ ገንዘቡን በአፈ.ፃፀም ከተቀበለ በኋላ በዚያው ጉዳት ተጨማሪ የጉዳት ካሳ ክፍያ ጥያቄ ለማቅረብ የማይችል መሆኑን በመጀመሪያ መቃወሚያነት ያቀረበ ሲሆን በፍራ-ነገር ደረጃም ጉዳቱ የደረሰው በአመልካች ጥፋት ባለመሆኑ ካሳ የመክፈል ኃላፊነት የሌለበት መሆኑንና በድጋሚ የቀረበው የክስ አቤቱታም የህግ መሰረት እንደሌለው በመግለፅ ክሱ ውድቅ ተደርጎ ሊወሰን ይገባል በማለት ተከራክሯል። ጉዳዩን በመጀመሪያ ደረጃ የተመለከተው የፌዴራሉ መጀመሪያ ደረጃ ፍ/ቤትም የግራ ቀኝን ክርክር መርምሮ አሁን የቀረበው ክስ ከከዚህ ቀደም ክስ ጋር ጭብጣቸው የሚለያይ ነው በሚል ምክንያት የቀረበውን የመጀመሪያ ደረጃ መቃወሚያ ውድቅ መደረጉን ከገለፀ በኋላ ፍራ-ነገር ክርክሩን አስመልክቶ አሠሪው ተጠሪ በሚሰራበት ማሸን ላይ ተገቢ የጉዳት መከላከያ መሣሪያ ባለመጣጡ እና በአሰሪው

ጥፋት ጉዳቱ የደረሰ ስለመሆኑ በማስረጃ ተረጋግጧል በማለት አመልካች ለደረሰው ጉዳት ኃላፊ ነው ሲል ከወሰነ በኋላ የጉዳት ካሳ መጠኑን በተመለከተም ተገቢ ነው ባለው አኳኋን አስልቶ ባጠቃላይ ብር 139,219.9 አመልካች ለተጠሪ ይክፈል በማለት ወስኗል። በዚህ ውሳኔ አመልካች ቅር በመሰኘት ይግባኙን ለፌዴራሉ ከፍተኛ ፍ/ቤት አቅርቦ ግራ ቀኙ ቀርበው እንዲከራከሩ ከተደረገ በኋላ የበታች ፍ/ቤት ውሳኔ በፍ/ብ/ሥ/ሥ/ሀ/ቁጥር 348(1) መሰረት ፀንቷል። አሁን የቀረበው የሰበር አቤቱታም ይህንኑ ውሳኔ በመቃወም ለማስለወጥ ሲሆን መሰረታዊ ይዘቱም ለሁለቱም ክሶች ብቸኛ ምክንያት የሆነውና በተጠሪ ላይ ለደረሰው የአካል ጉዳት ካሳ ክፍያ በስራ ክርክር ችሎት ተወስኖለት በአፈፃፀም ካሳውን የተቀበለ ሲሆን ሆኖም ግን በአሰሪና ሰራተኛ ጉዳይ አዋጅ ቁ.377/96 አንቀጽ 96(3) ድንጋጌ አግባብ የጉዳት ካሳ ጥያቄ የማቅረብ መብት የተሰጠው ሰራተኛው ከፍ/ብሔር ህጉና ከአሠሪና ሰራተኛ ጉዳይ ህጉ አንዱን በመምረጥ በአሰሪው ላይ ያለጥፋት ኃላፊነት ወይም በጥፋት ላይ በተመሰረተ በአንዱ ክስ የማቅረብና እንዲካስ እንጂ ያለጥፋት ክስ አቅርቦ ካሳውን ከተቀበለ በኋላ በዚያው የአካል ጉዳት በጥፋት ላይ በተመሰረተ ኃላፊነት ድጋሚ የጉዳት ካሳ ለመጠየቅ አይደለም። የአንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 3 በአዋጁ ውስጥ እንዲካተት የተደረገው በሰራተኛው ላይ የደረሰው ጉዳት በአሰሪው ጥፋት ከሆነ ለሰራተኛው ሊከፈለው የሚገባ የካሳ መጠን በአዋጁ አንቀጽ 109 ስር በተወሰነው እንዳይገደብ ለማድረግ ነው። በመሆኑም ድንጋጌው ተፈፃሚ ሊደረግ የሚገባው ከፍ ሲል በተገለፀው መልኩ ሆኖ ሳለ የበታች ፍ/ቤቶች ለድንጋጌው የሰጡት ትርጉም ከድንጋጌው አነጋገር ጋር የማይሄድ ከመሆኑም በላይ አንድ ተጎጂ ለአንድ ጉዳት ሁለት ጊዜ ካሳ የመጠየቅና ሁለት ጊዜ ካሳ የማግኘት መብት አለው በማለት የሠጡት ውሳኔ መሰረታዊ የሆነ የህግ ስህተት ያለበት በመሆኑ ከበቂ ኪሣራና ወጪ ክፍያ ጋር ተሸሮ እንዲወሰንለት በመጠየቅ አመልክቷል። አቤቱታውም ተመርምሮ ተጠሪ አንድ ጊዜ በደረሰበት ጉዳት ምክንያት ያለጥፋት ኃላፊነት በአመልካች ላይ በስራ ክርክር ችሎት ክስ አቅርቦ እና አስፈሪዶ የጉዳት ካሳ ክፍያውን ከተቀበለ በኋላ በዚያው ጉዳት እንደገና አሰሪውን በጥፋት ላይ በተመሰረተ ኃላፊነት በፍ/ብሔር ክርክር ችሎት ሌላ ክስ አቅርቦ የጉዳት ካሳ እንዲከፈል የመወሰኑን አግባብነት ለመመርመር ሲባል ጉዳዩ ለሰበር ችሎት እንዲቀርብ የተደረገ ሲሆን ለተጠሪም ጥሪ ተደርጎለት ቀርቦ ግራ ቀኙ በፅሁፍ እንዲከራከሩ ተደርጓል።

የጉዳዩ አመጣጥ አጠር አጠር ባለ መልኩ ከላይ የተገለፀው ሲሆን ይህ ችሎትም የግራ ቀኙን ክርክር ለሰበር አቤቱታ መነሻ ከሆነው ውሳኔና አግባብነት ካላቸው ድንጋጌዎች ጋር በማገናዘብ ጉዳዩ ለሰበር ሰሚ ችሎቱ ሲቀርብ ከተያዘው ጭብጥ አንፃር በሚከተለው መልኩ መርምረናል።

በመሰረቱ አንድ ሰራተኛ በስራ ላይ እያለ ጉዳት ከደረሰበት አሰሪው ጥፋት ባይኖርበትም ለደረሰው ጉዳት ካሳ የመክፈል ኃላፊነት ያለበት ስለመሆኑ በአሰሪና ሰራተኛ ጉዳይ አዋጅ ቁ. 377/96 አንቀጽ 96(1) ድንጋጌ ስር የተመለከተ ሲሆን የካሳ መጠኑም በህጉ በተቀመጠው ስሌት መሰረት የሚከፈል ስለመሆኑ ከተጠቃሹ አዋጅ አንቀጽ 109 ድንጋጌ ይዘትና መንፈስ የምንገነዘበው ጉዳይ ነው። ይህንን የጉዳት ካሳ ዳኝነት ጥያቄ ተቀብሎ እና አይቶ ውሳኔ ሲሰጥ የሚገባው አካልም የሥራ ክርክር ችሎት እንደሆነ በአዋጁ አንቀጽ 138(1)(ሠ) ድንጋጌ ስር ተለይቶ የተቀመጠ ጉዳይ ነው።

በሌላ በኩል ጉዳቱ በሰራተኛው ላይ ሊደርስ የቻለው በአሰሪው ጥፋት ምክንያት የተነሳ እንደሆነ ሰራተኛው የጉዳት ካሳ ክፍያ ጥያቄውን አግባብ ባለው ህግ መሰረት መጠየቅ እንደሚችል ከተጠቃሹ አዋጅ አንቀጽ 96(3) ድንጋጌ

ይዘት መገንዘብ የሚቻል ሲሆን በዚህ ንዑስ አንቀጽ አግባብ መሰረት የሚቀርብ የጉዳት ካላ ክፍያ ጥያቄም በፍትሐብሔር ክርክር ችሎት ታይቶ ሊወሰን እንደሚገባ የሚታወቅ ጉዳይ ነው። ይሁን እንጂ የተጠቃሹ አዋጅ እና አንቀጽ ንዑስ አንቀጽ 3 ድንጋጌ ተፈጻሚነት ሊኖረው የሚችለው ሰራተኛው በህጉ የተመለከቱትን መብቶች በአግባቡ እና በቅጡ በትክክል ተገንዘቦ እንደየጉዳዩ ሁኔታ ዓይነት እና አግባብነት በተሻለ ሁኔታ የሚጠቅመውን የመብት አድማስ አውቆ በመለየት ተገቢው መብቱ ከመነጨበት ህግ አግባብ አንፃር ለማቅረብ ሲችል ነው። ሰራተኛው ከደረሰበት ጉዳትና ከጉዳቱ አፈፃፀም በመነሳት ከሁለቱ የአሰሪ ኃላፊነት መንገዶች ውስጥ አንዱን ብቻ በመምረጥ አሰሪውን ያለጥፋት ወይም የአሰሪውን ጥፋት መሰረት ባደረገ ኃላፊነት ክስን ከወዲሁ ለይቶ የተሻለ መብቱ ከመነጨበት ህግ አኳያ ከሚያቀርብ በስተቀር በአዋጁ አንቀጽ 96(1) እና 96(3) ስር የተመለከቱትን መብቶች ሁለቱንም በማፈራረቅ እንደፈለገ እንዲጠቀም ለማስቻል ታስቦ እና ተፈልጎ አይደለም። በተጨማሪም አንድ ሰው ክስን መስርቶ ዳኝነት በሚጠይቅበት ጊዜ በክስ አቤቱታው ላይ የሚጠይቀውን መብት የሚያቋቁሙለትን ትክክል የሆኑትንና የሚታዩትን ተጨባጭ ፍሬ-ነገሮችን ብቻ ገልጾ በማስፈር ክስ ማቅረብ እንዳለበት ከፍ/ብ/ስ/ስ/ህ/ቁ 80(2) ድንጋጌ ይዘትና መንፈስ መገንዘብ የሚቻል ሲሆን ይህ በክስ አቤቱታው ላይ ተገልፀው የሚቀርቡት ፍሬ-ነገሮችም እውነት ስለመሆናቸው በአቤት ባዩ መረጋገጥ እንዳለበት እንዲሁ በፍ/ብ/ስ/ስ/ህ/ቁ 92 ድንጋጌ ስር ተመልክቷል።

የክስ አመሰራረት እና አቀራረብን አስመልክቶ በፍ/ብ/ስ/ስ/ህጉ ከተደነገጉት አግባብነት ካላቸው ከፍ ሲል ከተገለፁት መገንዘብ የሚቻል ሲሆን ከዚህ አኳያ ደግሞ አንድ ሰራተኛ አንድ ጊዜ በስራ ላይ የደረሰበት ጉዳትን መነሻ በማድረግ አንዴ የአሰሪውን ያለጥፋት ኃላፊነት ሊያስከትሉ የሚችሉ ፍሬ-ነገሮችን በመግለፅ በሌላ ጊዜ ደግሞ ያንኑ ጉዳት በሚመለከት የአሰሪውን በጥፋት ላይ በተመሰረተ ኃላፊነት የሚያስከትሉ ፍሬ-ነገሮችን እንደፈለገ እና በዘፈቀደ በመግለጽ የተለያየ ዓይነት ክሶችን ለማቅረብ፣ በክርክር አመራር ስርዓት የሚደገፍ እና ተቀባይነት ያለው ድርጊት አይደለም። ወደተያዘው ጉዳይ ስንመለስም ተጠሪ ለዚህ ክርክር መነሻ በሆነው ጉዳት መነሻነት አመልካችን ያለጥፋት ለጉዳቱ ኃላፊ በሚያደርገው አኳኋን በስራ ክርክር ችሎት ክስ አቅርቦ እና የአካል ጉዳት ካላ ክፍያውን ብር 24,000 አስፈርዶ በአፈፃፀም መቀበሉ ይታወቃል። ይህ ከሆነ ደግሞ ከፍ ሲል በተገለፀው መልኩ በሌላ ጊዜ በድጋሚ ያንኑ ጉዳት በሚመለከት በጥፋት ላይ በተመሰረተ ኃላፊነት የጉዳት ካላ ክፍያ ከውል ውጪ ባለው ህግ ድንጋጌዎች መሰረት በፍትሐብሔር ችሎት ታይቶ እንዲወሰንለት ያቀረበው ክስ ተገቢነት የለውም ምክንያቱም ጉዳዩ በሌላ አኳኋንና መልክ ይዞ ቢሆንም አስቀድሞ ቀርቦ ውሳኔ እንዳገኘ የሚቆጠር ነው። የመጨረሻ ውሳኔ ስላገኙ ጉዳዮች የሚያወሳው የፍ/ብ/ሥ/ሥ/ህ/ቁ 5 ድንጋጌ ይዘት አድማሱ በግልጽ በተወሰኑ ጭብጦች ላይ ብቻ ሳይሆን በተከራካሪ ወገኖች ቢነሱ ኖሮ ሊወሰኑ ይችሉ በነበሩ ጭብጦች ሁሉ ላይም ጭምር በመሆኑና ከዚህ አኳያ ተጠሪ በኋላ ላይ ያቀረበው የክስ ጭብጥም አስቀድሞ እንደቀረበ እና ውሳኔ እንዳገኘ ጉዳይ የሚቆጠር በመሆኑ ከፍ/ብ/ሥ/ሥ/ህ/ቁ 5(2) አንፃር በድጋሚ ሊቀርብ አይችልም። በመሆኑም የበታች ፍ/ቤቶች በድጋሚ የቀረበውን የጉዳት ካላ ክፍያ ጥያቄ ተቀብለው እና አይተው አመልካች ለተጠሪ ብር 139,219.9 እንዲከፍል በፌዴራሉ መ/ደ/ፍ/ቤት ውሳኔ መሰጠቱም ሆነ ይህም በይግባኝ ሰሚ ፍ/ቤቱም መታረም ሲገባ መፅናቱ ከፍ ሲል በተገለፁት ምክንያቶች ሁሉ በአግባቡ እና ስነ-ስርዓታዊ ባለመሆኑ መሰረታዊ የሆነ የህግ ስህተት ያለበት ሆኖ ተገኝቷል። በመሆኑም ተከታዩን ወስነናል።

ው ሳ ኔ

1. በፌዴራሉ፣ መ/ደ/ፍ/ቤት በክ/መ/ቁ 23356 መስከረም 20 ቀን 2004 ዓ/ም ተወስኖ በፌዴራሉ ክፍ/ፍ/ቤት መ/ቁ 117346 ሚያዝያ 18 ቀን 2004 ዓ/ም የፀናው ውሳኔ በፍ/ብ/ስ/ህ/ቁ 348(1) መሰረት በድምፅ ብልጫ ተሸሯል።
2. ተጠሪ በህጉ ከተቀመጡት አማራጮች የላቀውን ጥቅም ወይም መብት የሚያስገኝለትን በመለየት የጉዳት ካላ ጥያቄውን ማቅረብ ሲገባው በአዋጅ ቁ. 377/96 አንቀጽ 96(1) ድንጋጌ መሰረት ጥያቄውን በስራ ክርክር ችሎት አቅርቦና አስፈርዶ የካላ ክፍያውን ከተቀበለ በኋላ እንደገና ያንኑ ጉዳይ በሚመለከት ከውል ውጪ ኃላፊነት በሚያስከትሉ ድንጋጌዎች አግባብ ያቀረበው ሁለተኛ ክስ ተቀባይነት የለውም ብለናል።
3. ተጠሪ በአዋጁ አንቀጽ 96(1) ድንጋጌ አኳኋን የጉዳት ካላ ክፍያ ጥያቄ በስራ ክርክር ችሎት አቅርቦና አስፈርዶ የተቀበለ በመሆኑ ሌላ ተጨማሪ የሚከፈለው የጉዳት ካላ ክፍያ የለም ብለናል።
4. የሰበር ክርክር ወጪና ኪሳራ ግራ ቀኙ የየራሳቸውን ይቻሉ ብለናል።

መዝገቡ ተዘግቷል ወደ መዝገብ ቤት ይመለስ።

የማይነበብ የአራት ዳኞች ፊርማ አለበት

የሃሳብ ልዩነት

እኔ በሶስተኛው ተራ ቁጥር ስሜ የተገለፀው ዳኛ አብላጫው ድምጽ በሰጠው የሕግ ትርጉምና ውሳኔ የማልስማማ በመሆኑ በሀሳብ ተለይቻለሁ። በሀሳብ የተለየሁባቸው ምክንያቶች የሚከተሉት ናቸው።

1. ከላይ በአብላጫው ድምፅ ውሳኔ እንደተገለፀው ተጠሪ የአመልካች ስራተኛ የነበረ መሆኑና በስራ ላይ እያለ አራት የቀኝ እጁን ጣቶች እና ሶስት የግራ እጁን ጣቶች በማሸን በመቆረጣቸው የአካል ጉዳት የደረሰበት መሆኑ ተረጋግጧል። ተጠሪ ጣቶቹ ከተቆረጡ በኋላ አመልካች ያለጥፋት አሰሪ በመሆኑ በስራ ላይ ለደረሰብኝ የአካል ጉዳት መክፈል የሚገባውን ካላ ይክፈለኝ በማለት የአዋጅ ቁጥር 377/96 አንቀጽ 96(1) መሰረት በማድረግ ከፌዴራል መጀመሪያ ደረጃ ፍርድ ቤት የስራ ክርክር ችሎት እስከ እዚህ ሰበር ችሎት ተከራክሮ አመልካች ለተጠሪ ብር 24,900 (ሃያ አራት ሺህ ዘጠኝ መቶ ብር) እንዲከፍል ውሳኔ ተሰጥቶበታል። ጉዳዩ ለዚህ ሰበር ችሎት ቀርቦ እያለ ተጠሪ ለፌዴራል የመጀመሪያ ደረጃ ፍርድ ቤት የፍትሐብሄር ችሎት ማሸኑ በሰባት ጣቶቹ ላይ ጉዳት ያደረሰብኝ የአደጋ መከላከያ መሳሪያ ሳይገጠምለት በመቅረቱ ነው ፤ ጉዳቱ በአሰሪው ጥፋት የደረሰ በመሆኑ አመልካች በአዋጅ ቁጥር 377/96 አንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 3 እና በፍትሐብሔር ሕጉ ከውል ውጭ የሚደርስ ኃላፊነት በሚወስኑት ድንጋጌዎች መሰረት ካላ እንዲከፍለኝ ይወስናልኝ በማለት ክስ አቅርቧል። አመልካች ተጠሪ በስራ ክርክር ችሎት ክስ አቅርቦ ጉዳዩ ውሳኔ አግኝቷል ፤ ሁለተኛ የካላ ጥያቄ ማቅረብ አይችልም በማለት መቃወሚያ አቅርቧል። የፌዴራል የመጀመሪያ ደረጃ ፍርድ ቤት በመጀመሪያው ክስና በሁለተኛው ክስ የሚነሳው ጭብጥ አንድ አይደለም በማለት የአመልካችን መቃወሚያ ውድቅ አድርጎ የግራ ቀኙን ማስረጃ ሰምቶ አመልካች

ለተጠራ ብር 139,219.90 (አንድ መቶ ሰላሳ ዘጠኝ ሺ ሁለት መቶ አስራዘጠኝ ብር ከዘጠና ሳንቲም) እንዲከፍል ውሳኔ ሰጥቷል። የከፍተኛ ፍርድ ቤትም ይህንን ውሳኔ አፅንቶታል።

2. አብላጫው ድምጽ በሥራ ላይ እያለ ጉዳት የደረሰበት ሰራተኛ አሰሪውን ጥፋት ሳይኖረው በአሰሪነቱ የጉዳት ካሳ በአዋጁ አንቀጽ 96(1) መሰረት እንዲከፍለው ከጠየቀ በኋላ ጉዳቱ የደረሰው በአሰሪው ጥፋት በመሆኑ ካሳ ይክፈለኝ በማለት በአዋጅ ቁጥር 377/96 አንቀጽ 96(3) መሰረት ለመጠየቅ አይችልም፤ ተጠሪውን በሁለቱም ድንጋጌዎች መክሰስ አይችልም፤ መጀመሪያውኑ ከሁለቱ አንደኛውን የመምረጥ ኃላፊነት አለበት በማለት ትርጉም ሰጥቷል። በእኔ በኩል የአዋጅ ቁጥር 377/96 ንዑስ አንቀጽ 1 እና ንዑስ አንቀጽ 3 ድንጋጌዎች በአማራጭ የሚጠቀሱና የሚፈፀሙ ሳይሆኑ ጎን ለጎን በአንድ አሰሪ ላይ ተፈጻሚ ሊሆኑ የሚችሉ ድንጋጌዎች ናቸው የሚል ሀሳብ አለኝ። ለዚህም ምክንያቱ የአዋጅ ቁጥር 377/96 አንቀጽ 96 ድንጋጌዎች አቀራረጽና መሰረታዊ ዓላማዎች የኢትዮጵያ የሕግ ሥርዓት ስለካሳ አከፋፈል የሚያራምዳቸው መርሆዎች ናቸው።

3. አዋጅ ቁጥር 377/96 በስራ ምክንያት ስለሚመጡ ጉዳቶች በምዕራፍ ሁለት ከአንቀጽ 95 እስከ አንቀጽ 102 ይደነግጋል። አዋጁ እነዚህን ድንጋጌዎች በሁለት ዘርፍ የከፈላቸው ሲሆን በዘርፍ አንድ ኃላፊነትን የሚመለከቱ ድንጋጌዎችን ከአንቀጽ 96 እስከ አንቀጽ 99 ደንግጓል። በዘርፍ ሁለት የካሳ አከፋፈል ሥርዓቱን በአንቀጽ 101 እና አንቀጽ 102 ደንግጓል። አዋጁ በአንቀጽ 95 ገዥነት ያለውን መርህ የሚደነግግ ሲሆን መርሁ አንድ ሰራተኛ ሥራውን በማከናወን ላይ ሳለ ወይም ከሰራው ጋር ግንኙነት ባለው ሁኔታ ጉዳት ከደረሰበት በምዕራፍ ሁለት የተደነገጉት ድንጋጌዎች ተፈጻሚ እንደሚሆኑና በአዋጁ በስራ ላይ የሚደርስ ጉዳት ማለት በስራ ላይ የሚደርስ አደጋ ወይም በስራ ምክንያት የሚመጣ በሽታ እንደሆነ የሚገልፅ ነው።

4. ትርጉሙና ተፈጻሚነቱ አከራካሪ የሆነው የአዋጁ አንቀጽ 96 “በጥፋት ላይ ያልተመሰረተ ኃላፊነት” የሚል ርዕስ ያለው ሲሆን ንኡስ አንቀጽ 1 “አሰሪው ጥፋት ባይኖረውም ሰራተኛው በስራ ላይ ሳለ በሚደርስበት ጉዳት ኃላፊ ነው። ይህም ኃላፊነት የሚወሰነው በዚህ ምዕራፍ ድንጋጌዎች መሰረት ይሆናል” የአንቀጽ 96 ንኡስ አንቀጽ 2 ከጠቅላላው መርህ ከተደነገገው በልዩ ሁኔታ ሰራተኛው ሆነ ብሎ በራሱ ላይ ላደረሰው ማንኛውም ጉዳት፣ አሰሪው ኃላፊነት የሌለበት መሆኑንና ሰራተኛው በአሰሪው አስቀድሞ በግል የተሰጡትን የደህንነት መጠበቂያ መመሪያዎች በመጣስ ወይም የአደጋ መከላከያ ደንቦችን በመተላለፍ ወይም አካሉን ወይም አእምሮውን በሚገባ ለመቆጣጠር በማይችልበት ሁኔታ በመጠጥ ወይም በአደንዛዥ ዕፅ ሰክሮ በመገኘቱ ምክንያት የደረሰበት ጉዳት ሰራተኛው ሆነ ብሎ በራሱ ላይ እንዳደረሰው ጉዳት እንደሚቆጠር የሚደነግግ ነው። የአንቀጽ 93 ንዑስ አንቀጽ 3 አሰሪው ሰራተኛው በሥራ ላይ ለደረሰበት ጉዳት በአዋጅ ቁጥር 377/96 ምዕራፍ ሁለት ድንጋጌዎች ብቻ ሳይሆን በሌሎች ሕጎች መሰረት ኃላፊ የሚሆንበት ልዩ ሁኔታ የሚያስቀምጥ ድንጋጌ ነው። የአንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 3 ድንጋጌ ቃል በቃል ሲነበብ “የዚህ አንቀጽ ንኡስ አንቀጽ 1 ድንጋጌዎች ማንኛውም ሰራተኛ በአሰሪው ጥፋት የተነሳ በስራ ላይ ጉዳት ሲደርስበት አግባብ ባለው ሕግ መሰረት ካሳ የመጠየቅ መብቱን አይነኩበትም” የሚል ይዘት ያለው ነው። የአንቀጽ 96 ንኡስ አንቀጽ 3 የእንግሊዘኛው ቅጅ “The provision of sub Art 1 of this article shall not affecte the right of the workers to claim damage in accordance with the relevant law where an occupational injury is a resulet of

fault on the part of the employer” የሚል ነው። የአንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 3 የቃላት አሰካክ አቀራረብና ሙሉ ንባብና መልዕክት፣ በአሰሪው ጥፋት በሰራተኛው ላይ ጉዳት መድረሱ ከተረጋገጠ ሰራተኛው አሰሪው ከአንቀጽ 95 እስከ አንቀጽ 102 ባሉት ድንጋጌዎች ካሳ እንዲከፍለው የሚያቀርበው ጥያቄና የሚወሰነው ውሳኔ ሰራተኛው አሰሪውን በሌላ ሕግ መሰረት ለጉዳቱ ኃላፊ እንዲባልና ካሳ እንዲከፍለው የመጠየቅ መብቱን የማይነካበት መሆኑን የሚገልፅ ነው የሚል ሀሳብ አለኝ።

5. በእኔ እምነት የአዋጅ ቁጥር 377/96 አንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 3 ድንጋጌ አሰሪው ለሰራተኛው በአንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 1 መሰረት ኃላፊ ከሚሆንበትና ከአንቀጽ 101 እና አንቀጽ 102 መሰረት ከሚከፍለው ካሳ በተጨማሪ አሰሪው ጥፋት በፈፀመ ጊዜ ኃላፊ የሚሆንበት ድንጋጌ ነው። የአንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 3 ድንጋጌ ከሰራው ጋር በተያያዘ የሰራተኛው ደህንነትና ጤንነት ለመጠበቅና ከአደጋ ለመከላከል የሚያስፈልጉት እርምጃዎችን ሁሉ የመወሰድና እነዚህንም እርምጃዎች በሚመለከት ረገድ አግባብ ባላቸው ባለስልጣኖች የሚሰጡትን ደረጃዎችና መመሪያዎች ባለመከተል፣ ወይም በመጣስ ሰራተኛው በስራ ላይ ለአደጋ ካጋለጠና አደጋ እንዲደረሰበት ካደረገ፣ ማናቸውም አሰሪ ከሚከፍለው የካሳ ክፍያ በተጨማሪ በአዋጅ ቁጥር 377/96 አንቀጽ 12 ንዑስ አንቀጽ 4 የተጣለበትን ግዴታ ባለመወጣቱ ምክንያት ሰራተኛው ለደረሰበት ጉዳት ከአሰሪና ሰራተኛ ከተደነገገው ውጭ በሌሎች ሕጎች ኃላፊ የሚሆንበትን የሚደነግግ ነው። አዋጅ ቁጥር 377/96 አንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 3 አሰሪው በአዋጅ አንቀጽ 12(4) እና በሌሎች ድንጋጌዎች የተጣለበትን ግዴታና ኃላፊነት በመተላለፍና ሌሎች ኃላፊነት የሚያስከትሉ ጥፋቶችን በመፈፀሙ በሰራተኛው ላይ ጉዳት ከደረሰ አሰሪው ከአሰሪነቱ ከሚከፍለው የጉዳት ካሳ በተጨማሪ በጥፋቱ ካሳ የመክፈል ኃላፊነቱ የማይቀርለት መሆኑን የሚደነግግ ነው የሚል ሀሳብ አለኝ ስለዚህ የአንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 3 ድንጋጌ በአሰሪና ሰራተኛ ሕግ የተጣለባቸውን ግዴታ አሰሪዎች እንዲያከብሩና አሰሪው ጥፋት ሰራተኞች ላይ ጉዳት እንዳያደርሱ የተደነገገው ሕግ ለማስከበሪያነት የሚያገለግል የፍትሐብሔር ቅጣት (ኃላፊነት) (civil sanction) ነው። አንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 1 ጉዳቱ የደረሰው በስራ ላይ እና ከሰራው ጋር በተያያዘ እስከሆነ ድረስ ሁሉም አሰሪዎች ለሰራተኛው በአሰሪና ሰራተኛ ጉዳይ አዋጅ መሰረት ኃላፊ የሚሆኑበትን መንገድ የሚደነግግ ነው። የአንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 3 ጥፋት የፈፀመ አሰሪ ጥፋት ካልፈፀመ አሰሪ የበለጠ ኃላፊነት የሚኖርበት መሆኑን የሚደነግግ ድንጋጌ እንጅ፣ ከንዑስ አንቀጽ 1 በአማራጭ የተደነገገ ድንጋጌ አይደለም።

6. በአንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 3 አንድ ሰራተኛ በስራ ላይ እያለ በሌላ ሰው ጥፋት ጉዳት ቢደርስበት፣ ከአዋጅ አንቀጽ 95 እስከ አንቀጽ 102 ከአሰሪው ካሳ ከተቀበለ በኋላ በፍትሐብሔር ሕጉ ጉዳቱን ካደረሰው ሰው ካሳ የሚጠይቅበትን ሁኔታ በሚያስከብር መልኩ መተርጎም አለበት የሚል ሀሳብ አለኝ። በአንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 3 ጥፋቱን የፈፀመው አሰሪው በመሆኑ ሰራተኛው አሰሪውን ያለጥፋትና በጥፋት ለደረሰበት ጉዳት ካሳ እንዲከፍለው ከመጠየቅ የሚከለክል ድንጋጌ አይደለም። ይልቁንም ይህንን መብት ለሰራተኛው የሚጠብቅ ድንጋጌ ነው።

7. በኢትዮጵያ የሕግ ሥርዓት ካሉት የካሳ አከፋፈሎች አንደኛው ሰራተኛው ጉዳት ሲደርስበት ከአሰሪው የጡረታ አበል ወይም ካሳ ከተቀበለ በኋላ ጉዳቱን ካደረሰበት እና ለጉዳቱ ኃላፊ ከሆነው ሰው ካሳ እንዲከፍለው የሚጠይቅ መሆኑ እንደሆነ በፍትሐብሔር ሕግ ቁጥር 2094 ተደንግጓል። እዚህ ላይ የሚነሳው ጥያቄ አመልካች በአንድ በኩል የተጠሪ አሰሪ በመሆኑ በአዋጁ ከአንቀጽ 95 እስከ አንቀጽ 102

በተደነገገው መሰረት ካሳ ክፍሎታል። ከዚህ በተጨማሪ በተጠሪ ላይ ጉዳቱ የደረሰው አመልካች በአዋጅ አንቀጽ 12 ንዑስ አንቀጽ 4 በተደነገገው መሰረት ለሰራተኛው የአደጋ መከላከያ መሳሪያዎችን በማሸነፍ ላይ ባለመግጠሙ ምክንያት የደረሰ ከሆነ አመልካች በአዋጅ አንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 3 እና በፍትሐብሔር ሕግ ቁጥር 2094 እና ሌሎች ድንጋጌዎች መሰረት ለተጠሪ ካሳ የመክፈል ኃላፊነት የለበትም ኃላፊነቱ በአዋጅ አንቀጽ 95 እስከ አንቀጽ 102 በተደነገገው መሰረት ካሳ መክፈል ወይም በፍትሐብሔር ሕግ መሰረት ካሳ መክፈል ነው የሚለው አተረጓጎም የሕግ ሥርዓታችን ከዘረጋው የካሳ አከፋፈል ሥርዓት ጋር የሚጣጣም አይደለም ብዬ ስለማስብ፣ በሃሳብ ተለይቻለሁ።

በአጠቃላይ ከላይ በዘረዘርኳቸው ምክንያቶች አመልካች በአዋጅ አንቀጽ 95 እስከ አንቀጽ 102 በተደነገገው መሰረት ለሰራተኛው (ለተጠሪ) ካሳ መክፈሉ አመልካች በአዋጅ አንቀጽ 96 ንዑስ አንቀጽ 2 እና በአዋጅ አንቀጽ 12 ንዑስ አንቀጽ 4 የተደነገጉትን በመተላለፍ በፍትሐብሔር ሕግ ቁጥር 2035 እና በፍትሐብሔር ሕግ ቁጥር 2094 በተደነገገው መሰረት ለተጠሪ ካሳ እንዲከፍል መጠየቁን የሚያስቀርለት አይደለም። ስለሆነም የፌዴራል የመጀመሪያ ደረጃ ፍርድ ቤትና የፌዴራል ከፍተኛ ፍርድ ቤት የሰጡት የሕግ ትርጉምና ውሳኔ መሰረታዊ የሕግ ስህተት የለበትም በማለት በሀሳብ ተለይቻለሁ።

የማይነበብ የአንድ ዳኛ ፊርማ አለበት

ት/ዘ